

[Justitsministeren]

arbejde, men det er vel, som jeg også har sagt i min redegørelse, et arbejde, der aldrig standser, og hvor jeg mener, at man skal variere indsatsen, alt efter hvor det er mest påtrængende at sætte ind.

Hr. Jimmy Stahrs mere politiske bemærkninger skal jeg lade ligge. Jeg er da ikke i tvivl om, at hr. Jimmy Stahr har udtalt sig på den socialdemokratiske gruppes vegne, selv om der kun var nogle og halvtreds tomme stole at tale til i den gruppe, da hr. Jimmy Stahr talte, men man har selvfølgelig afgjort på forhånd, at nu lægger man den linje med hastighedsgrænserne og alle andre ting. Men hr. Jimmy Stahr har jo ret i, at der vel ikke er væsentlig forskel i den stillingtagen, der har været under socialdemokratiske regeringer og justitsministre, og så den, der er nu, over for dette arbejde, og det er jeg da glad for at hr. Jimmy Stahr indrømmer.

Tiltroen til, at hvis man fik en større udledning af penge, så gik det nok bedre, er vi måske ikke helt enige om, men jeg mener da heller ikke, at man kan sige, at vi har foretaget os noget med hensyn til nedsættelse af pengebeløb i forhold til den tidligere regering på dette område. Det gælder ministeriet for offentlige arbejder, og det gælder de tilskud, vi f.eks. yder til Rådet for Større Færdselssikkerhed og andre.

Til gengæld er hr. Jimmy Stahr og jeg meget mere enige om spørgsmålet information, ikke mindst information, når det gælder de unge. Jeg mener, at der bliver gjort et fortrinligt arbejde i skolerne og med politiets hjælp for at få udarbejdet mest muligt informationsmateriale og oplære børnene bedst muligt i at færdes rigtigt. Denne informationsopgave tager Rådet for Større Færdselssikkerhed sig i øvrigt også af. Man har en langtidspan under udarbejdelse, kan jeg oplyse, og her vil man specielt interessere sig for uddannelse af børn og unge. Så håber jeg dermed at have besvaret dette spørgsmål.

Jeg har dermed også besvaret nogle af de spørgsmål, fru Margrete Auken har stillet. Fru Margrete Auken havde mange andre bemærkninger. Jeg er egentlig glad for, at jeg har besvaret en del af fru Margrete Aukens spørgsmål til en anden, for jeg synes, at fru Margrete Auken har en tilbøjelighed til at sætte sig uden for enhver form for saglig debat. Når et medlem af folketinget kan stå her og hævde, at regeringen er godt tilfreds med

ulykkestallene, er vi bare nået helt ud over, hvad der er sædvanligt i en seriøs debat.

Selvfølgelig er ingen regering tilfreds med ulykkestallene. Så længe der overhovedet er ulykkestal, er man aldrig tilfreds. Jeg ved ikke, hvorfor fru Margrete Auken synes, at det er hendes ret at anlægge denne særlige tone. Jeg ved godt, at SF altid har været et agitatorisk præget parti, men når jeg tænker tilbage på indlæg, som jeg har oplevet fra Aksel Larsen, Poul Dam, Morten Lange og andre, må jeg sige, at det er gået stærkt tilbage.

Jeg skal til fru Aase Olesens bemærkninger sige, at jeg vist har svaret på de spørgsmål, der vedrører færdselssikkerhedskommissionen. Jeg vil også gerne sige om koordinering, at dette vel netop er et eksempel på, at koordinering har fundet sted. Derfor undrede det mig lidt, at fru Aase Olesen benyttede denne lejlighed til at fremsætte nogle kritiske bemærkninger. Det drejer sig jo netop om en koordinering imellem de tre ministerier, der er nævnt, ministeriet for offentlige arbejder, miljøministeriet og justitsministeriet, vedrørende det, vi mener at kunne redegøre for, dels i forbindelse med en indsats, som vi nu skal jeg ikke sige for meget – mener vi kan være bekendt, dels om steder, hvor vi mener, at vi fortsat skal sætte ind. Jeg synes, at denne koordinering har været rimelig rigtig og udmærket, og derfor synes jeg ikke, at der er nogen speciel grund til at efterlyse den.

Reglerne om lydsignaler er udsendt for ca. 6 måneder siden – det er jo ministeriet for offentlige arbejders opgave – og lydsignalerne er nu ved at blive opsat i samarbejde med handicaporganisationerne på steder, hvor der færdes mange blinde. Dette arbejde, der udføres til hjælp for de handicappede, lægger vi også vægt på.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er blot for at klare en misforståelse, så vi ikke skal bruge tid til den i anden runde.

Justitsministeren er åbenbart på forhånd så ulykkelig og skuffet over SFs udvikling, at han har skrevet sin tale imod på forhånd. F.eks. tror han, at jeg garanteret må have snakket om forurening, for det gør jeg jo altid, og så kom der et par bemærkninger